

“विद्वन्मन्त्रं विद्वन्मन्त्रे” न तस्य प्राण्यद्गुदक्रामन्ति इहैव
समवकीयन्ते” इत्याद्याः श्रुतयश्चात्र प्रमाणम् ।

विद्वन्त्रिंशद्व्यधः । शक्तिरित्यमरः । शक्तिर्ने २३३३ ४वा
धिते मेदि० प्रतीकृते च ।

विद्वन्कर्त्तृ १० विद्वः कर्ण इव यत्नस्य । पाठायाम् (आक-
नादि) द्विरूपकोपः । स्त्रीत्वमपि तत्रैव अमरः । डीप ।
स्त्रार्थे क । तत्रार्थे स्त्री शब्दर० । [पदार्थे त्रि० ।

विद्यमान पु० विद-मानच् । इवर्त्तमानकाले, इतद्वृत्तौ
विद्या स्त्री विद-क्यप् । इज्ञाने । इतत्त्वसाक्षात्कारे “विद्यया

मृतमश्नुते” इति श्रुतिः । इदुर्गायां शब्दच० ४गणिकारि-
काह्चो शब्दच० तन्त्रोक्ते पूदेवीमन्त्रे च । “शतलक्षप्र-
जप्तापि तस्य विद्या न सिध्यतीति” श्यामास्तवः ।

इविद्याहेतौ शक्ते “अज्ञानं वेदाश्चत्वारो भीमांसान्या-
यवित्तरः । धर्मशास्त्रं पुराणञ्च विद्या ह्येताश्चतुर्दश ।
आयुर्वेदो धनुर्वेदो गार्ग्यवेदश्चेति ते त्रयः । अर्थशास्त्रं
चतुर्थञ्च विद्या ह्येषादशैव ताः” प्रा० त० विष्णुपु० ।

विद्याभेदे देवताभेदाः हेमा० ब्र० विष्णुधर्मोत्तरे उक्ता
यथा “ऋग्वेदस्तु ऋतो ब्रह्मा यजुर्वेदस्तु वासवः ।

सामवेदं तथा विष्णुः ब्रह्मश्चाथर्वणो भवेत् । शिखा-
प्रजापतिर्ज्ञेया कल्पो ब्रह्मा प्रकीर्तितः । सरस्वती
व्याकरणं निरुक्तं वरुणः प्रभुः । इन्दो विष्णुस्तथै-

वाग्निर्ज्योतिषं भगवान् रविः । भीमांसा भगवान्
सोमो न्यादसार्गः समीरणः । धर्मश्च धर्मशास्त्राणि
पुराणञ्च तथा महः । इतिहासं प्रजाध्यक्षो धनुर्वेदः

शतक्रतुः । आयुर्वेदस्तथा साक्षाद्देवो धन्वन्तरिः प्रभुः ।
कलावेदो महीदेवी नट्यशास्त्रं महेश्वरः । सङ्घर्षः
पञ्चरात्रं रुद्रः पाशुपतं तथा । पातञ्जलमननश्च सांख्यञ्च
कपिलो हनिः । अर्थशास्त्राणि सर्वाणि धनाध्यक्षः

प्रकीर्तितः । कलाशास्त्राणि सर्वाणि कामदेवो जगद्-
गुरुः । अन्यानि यानि शास्त्राणि यत्कर्माणि प्रचक्षते ।
स एव देवता तस्य शास्त्रं कर्म च देववत्” । श्रुतौ तु

विद्याभेदः द्विविधः पराऽपराभेदात् उक्तः । यथा ब्रह्माव-
गमः सा परा “यथाऽक्षरमधिगम्यते सा परेति श्रुतेः” ।
ऋग्वेदादिब्रह्मणा अपरा सा च अध्ययनाध्यापनरूपा ।

विद्याचन(ण) त्रि० विद्याया ख्यातः । विद्या+चन(ण)
विद्याया विख्याते । [ख्याते ।

विद्याचक्षुषु पु० विद्याया विख्यातः विद्या+चक्षु । विद्याया
विद्यादल इ० विद्यायै ज्ञानाय दक्षतेऽसौ । भूर्जदत्ते शब्दच०

विद्यादानं न० इत० । इच्छ्यापने शुक्लादिदाने च ।

“विद्यादानञ्च अध्यापनेन व्याख्याया विद्विख्यापणेन च
भवतीति ज्यो०त०रु० । तत्राध्यापनविधिः श्रुतौ यथा

“योऽधीत्यादिभ्यो विद्यां न प्रयच्छेत् स काको वान्याश्चनु
स्यात् अथसो द्वारमपाहणयात् अनध्यापने दोषश्चवणात्
तस्यावश्यकत्वं गम्यते । “अथर्वणं मानवकसुपनयीत

तमध्यापयीत” इत्यादिश्रुतौ च अध्यापनाविधिनामः ।
व्याख्यानादिविधिनामस्तु “अज्ञानतिमिरोऽपेतान् रुन्दे-
हृदपटलान्वितान् । निरामयान् यः कुरुते शास्त्राङ्गन-

शलाकया । इह कीर्त्तिं राजपूजां लभते सद्गतिं च सः”
ज्यो०त० । तद्वैतपुस्तकादिदानञ्चाप्ये वक्ष्यमाणप्रमाणात् तत्र
ज्ञानरूपविद्यादानप्रकारः हेमा०दा०वर्णनपु० उक्तो यथा

“वाजपेयसहस्रस्य सव्यगिरस्य यत् फलम् । तत्फलं
समवाप्नोति विद्यादानात् संशयः । तस्माद्देवाद्ये नित्यं
धर्मशास्त्रस्य वा श्रुतेः । पठनं कारयेत् राजन् ! यदी-

च्छेत् धर्ममात्मनः । गोभूहिरण्यवासांसि शयनान्यास-
नानि च । प्रत्यहं तेन दत्तानि भवन्ति नृपसत्तम ! ।
धर्माधमौ न जानाति लोकोऽयं विद्यया विना । त-

स्मात् सदेव धर्मात्मन् ! विद्यादानरतो भवेत् । वेद-
शास्त्ररहस्यो यदि नैव नृपोत्तम ! । ततोऽज्ञान-
तमोऽन्वस्य कावस्या जगतो भवेत् । ब्रह्मादयः सुराः

सर्वे ऋषयो दग्धकिंत्वषाः । सनुषाः पितरश्चैव
विद्यादाने प्रतिष्ठिताः । चतुर्युगानां राजेन्द्र ! एक-
सप्ततिसंख्यया । वेदशास्त्रप्रदः स्वर्गे पूज्यते सुरसत्तमैः ।

इत्युपक्रमे “दानं विशेषफलदं जगतीह नान्यद् विद्यां
विहाय वदनाज्जताधिवासाम् । गोभूहिरण्यगज-
वाजिरथादि सर्वं तां यच्छतां किमिति भूप ! भवेद्

दत्तम्” । तत्रैव नन्दिपु० “अध्यापयेच्छुभान् शिष्यान्भि-
जातान् सुमेधसः । एवं विद्याप्रदानं हि सर्वदानोत्तमो-
त्तमम् । सर्वदा सर्ववर्णानामयं च त्वव उत्तमः । अनेन
विधिना दत्त्वा विद्यां पुण्यपरो नरः” ।

अयंविद्यादानासामर्थ्यं आ० त० भविष्यपु० उक्तं यथा
“अध्यापकस्य वो हृत्तिं दत्त्वाऽध्यापयति द्विजान् ।
किं न दत्तं भवेत्तेन धर्मज्ञसार्थसिद्धता” । तद्वैतभूत-

पुस्तकादिदानमपि विद्यादानं हेमा० दा० उक्तं यथा
नन्दिपु० “विद्या च सुख्या दानानां गुरुतोऽस्य विधिं
बुधः । श्रुत्वा विद्याञ्च विधिवत् शुद्धया भावितात्मना ।

सत्पालेभ्यश्च तां दद्यात् विशेषात् शुभशास्त्रिषु । उप-